

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/483/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118245867
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118245867.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, proti povinnému: I. L. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt U. XXX/XX, XXX XX A. A., adresa na doručovanie: H. XX/X, XXX XX W., o vymożenie 81,60 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom Mgr. Bernard Janík, so sídlom exekútorského úradu Daniela Dlabáča 2/978, 010 01 Žilina, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/483/2018 zo dňa 10. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného zamietá.

II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 6Ek/483/2018 zo dňa 10. januára 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a ani oprávnenému ani povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že pôvodný oprávnený (D.A.S. Rechtsschutz AG, so sídlom Hernalser Gürtel 17, 1170 Viedeň, Rakúsko, zápis v OR Obchodného súdu Viedeň č. FN 53574 k, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: D.A.S. Rechtsschutz AG, pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 47 250 569, so sídlom Prievozská 4C, 821 09 Bratislava) sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.03.2018 domáhal od povinného vymożenia 81,60 Eur s prísl., na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 16.02.2016, č. k.: 9C/241/2014-153, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.04.2016 a vykonateľnosť dňa 21.05.2016 (I. výrok) a dňa 03.05.2016 (II. výrok), v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 25.10.2016, č. k.: 9C/241/2014-321, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2016.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 28.03.2018 v tejto exekučnej veci poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Bernardovi Janíkovi, so sídlom exekútorského úradu Daniela Dlabáča 2/978, 010 01 Žilina, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 322EX 256/18.

4. Súd dňa 28.08.2018 vydal dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, na základe ktorého v konaní ako oprávnený vystupuje spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom: Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00151700.

5. Súdny exekútor následne doručil súdu dňa 10.11.2018 návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 20.07.2018 s konštatovaním, že ani pôvodný a ani nový oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadrili (§ 61k ods. 5 Exekučného poriadku).

6. V napadnutom uznesení súd rozhodujúc o návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť. Svoj záver odôvodnil tým, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal aj na skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. V zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, preto pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu, tieto sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Povinný sa mohol voči rozsudku (exekučnému titulu) brániť podaním odvolania (v zmysle poučenia). Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii z dôvodov taxatívne stanovených v zákone a nie ďalší opravný prostriedok, ktorým by sa napádalo rozhodnutie (exekučný titul) alebo vady konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Cieľom exekučného konania je vymoženie peňažnej alebo nepeňažnej pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu v prípade, keď ju povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nesplnil a nie opätovné hmotnoprávne skúmanie ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie je predmetom základného konania. Exekučný súd nedisponuje právomocou meniť, či rušiť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 16.02.2016, č. k.: 9C/241/2014-153, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.04.2016 a vykonateľnosť dňa 21.05.2016 (I. výrok) a dňa 03.05.2016 (II. výrok), v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 25.10.2016, č. k.: 9C/241/2014-321, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2016. Exekučný súd skonštatoval, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade vykonateľného exekučného titulu. Pre exekučné konanie vedené na tunajšom súde bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo o vykonateľné rozhodnutie. Ide tak o spôsobilý exekučný titul, na podklade ktorého možno viesť exekúciu voči povinnému. Námietky povinného ohľadne exekučného titulu, námietky povinného ohľadne konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, ako aj námietky povinného ohľadne ďalších skutočností, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, sú preto nedôvodné. K námietkam povinného ohľadne návrhu na vykonanie exekúcie súd uviedol, že sú taktiež nedôvodné. Návrh na vykonanie exekúcie s prílohami bol podaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 7 Exekučného poriadku. Návrh obsahoval všetky zákonom stanovené náležitosti uvedené v § 48 ods. 3 Exekučného poriadku, boli k nemu priložené všetky prílohy vyžadované v zmysle § 48 ods. 4 Exekučného poriadku, exekučný titul bol priložený v zákonom požadovanej forme (v zmysle § 48 ods. 6 Exekučného poriadku). Súd ďalej dôvodil, že aj námietky povinného ohľadne poverenia na vykonanie exekúcie sú nedôvodné. Poverenie na vykonanie exekúcie obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti uvedené v § 56 ods. 1 Exekučného poriadku. K námietke povinného ohľadne výberu súdneho exekútora súd uviedol, že pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, vykonal lustráciu predchádzajúceho konania, t. j. či predmetnému konaniu vedenému pod sp. zn.: 6Ek/483/2018 predchádza konanie, v ktorom je už voči povinnému tunajším súdom vedená exekúcia, o čom svedčí aj potvrdenie o lustrácii zo dňa 28.03.2018 s výsledkom lustrácie: „Predchádza spis: 54Ek/239/2017, Pridelený exekútor: Mgr. Bernard Janík“, preto súd pridelil vec súdnemu exekútorovi v zmysle § 55 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak proti povinnému je vedená exekúcia, v ktorej už súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, každá ďalšia vec proti tomu istému povinnému sa prideliť tomu istému exekútorovi, ktorý už vykonáva skôr začatú exekúciu proti tomuto povinnému; náhodný výber exekútora podľa odseku 1 sa v takom prípade nepoužije. K výhradám povinného smerujúcim k nedostatku náležitostí upovedomenia o začatí exekúcie súd uviedol, že sú nedôvodné, nakoľko upovedomenie o začatí exekúcie obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti (stanovené v § 61 a 61a Exekučného poriadku). Skutočnosťami, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu je treba rozumieť akékoľvek právne skutočnosti, ktoré z hmotnoprávneho alebo procesnoprávneho hľadiska bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, ak sa nejedná o skutočnosti uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 písm. a) až c) Exekučného poriadku. Avšak za takúto skutočnosť nemožno považovať prípadnú chybu v upovedomení o začatí exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 22.06.2018 do vlastných rúk, čo vyplýva z doručenky. Súd k ďalším tvrdeniam povinného uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie vo všeobecnosti uviedol, že povinný nepredložil žiadne relevantné dôkazy o tom, že by bol jeho návrh na zastavenie exekúcie dôvodný. V tejto súvislosti súd pripomenul, že povinný nesie dôkazné bremeno, aby preukázal skutočnosti ním tvrdené v návrhu na zastavenie exekúcie a takéto skutočnosti musí preukázať relevantnými dôkazmi. Zo skutočností tvrdených povinným však podľa súdu vyplýva len to, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá

vykonateľné rozhodnutie. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Nie sú preto splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

7. Oprávnený podal voči konštatovanému uzneseniu sťažnosť, v ktorej sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a jeho vrátenia vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie. Výrok napadnutého uznesenia označil za nezákonný, nepravdivý a účelový a vyššieho súdneho úradníka za nečestného a nezodpovedného. Podľa povinného konanie pred Okresným súdom Martin nebolo doposiaľ skončené a vykazuje „trestné vady“ v podobe marenia spravodlivosti, falšovania a pozmeňovania úradnej listiny, krivej výpovede úradníkov štátu, poškodzovania cudzích práv, poškodzovania vlastníka súkromného majetku súdom a súdneho teroru, pre ktoré je pokračovanie v exekúcii neprípustné. Rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 16. 02. 2016 č.k. 9C/241/2014-153 bol vydaný v neprospech slabšej strany a vykazuje vady, pričom bol aj napadnutý účinnými opravnými prostriedkami. Vydanie opravného uznesenia a následné vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti na oboch uzneseniach povinný označil za podvod. Ďalej vyjadril presvedčenie, že poverenie na vykonanie exekúcie a napadnuté uznesenie nemá predpísané náležitosti a poverený súdny exekútor nespĺňa zákonom stanoveného podmienky. Vedeniu exekúcie na jeho majetok podľa povinného bráni aj prekážka verejne neprejednaného konania v prítomnosti sudcu a účastníkov exekúcie, pričom aj napadnuté uznesenie súdu malo byť vyhlásené verejne. Podľa jeho názoru ho nemožno spájať s aktuálnym oprávneným, spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., na ktorú neprešli žiadne práva zákonnou cestou a nemá s touto spoločnosťou žiadny zmluvný vzťah. Ďalej vyjadril presvedčenie, že bol porušený čl. 6, čl. 8, čl. 13, čl. 17, čl. 5, čl. 14 Dohovoru ako aj nariadenie EÚ GDPR, keďže nikomu nedával súhlas na spracovanie svojich osobných údajov. Bol porušený aj čl. 19, čl. 23, čl. 17, čl. 20 Ústavy. Svoje tvrdenia bližšie vecne neodôvodnil a na preukázanie týchto tvrdení súdu nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazné prostriedky.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

12. Podľa § 125 ods. 1 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

13. Podľa § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

14. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

15. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Súd konajúci o sťažnosti (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) po skonštatovaní, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti nebráni jej vecnému prejednaníu (§ 127 CSP v spojení s § 243 CSP), na podklade obsahu súdneho spisu zistil, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), avšak nebola podaná v zákonom stanovenej lehote (§ 242 CSP).

17. Z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Banská Bystrica v elektronickej podobe pod sp. zn. 6Ek/483/2018 súd zistil, že povinný dňa 18. 02. 2020 doručil súdu posudzovanú sťažnosť v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, pričom táto nebola doplnená v jej listinnej podobe v súlade s § 125 ods. 2 CSP v lehote 10 dní, teda do 28. 02. 2020. Podľa podanej pečiatky Okresného súdu Banská Bystrica bola sťažnosť súdu v listinnej podobe doručená až dňa 02. 03. 2020, a teda súd na toto podanie povinného prihliadať nemohol (125 ods. 2 CSP). Podanie vo veci samej v elektronickej podobe bez autorizácie je potrebné dodatočne doručiť buď v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou. Obsahovo pritom musí ísť o totožné podanie. Podľa § 125 ods. 2 CSP je lehota na doplnenie podania desaťdňová. Táto lehota na doplnenie je hmotnoprávna a nie je možné ju predĺžiť. Ak v tejto lehote nie je podanie vo veci samej doplnené (doručené súdu), neprihliada sa naň. Nenastanú teda vôbec jeho účinky a súd o ňom vôbec nerozhoduje. Súd pritom k dodatočnému doručeniu podania nevyzýva. Ak dôjde k dodatočnému doručeniu podania vo veci samej v listinnej podobe alebo elektronickej podobe s autorizáciou po uplynutí desaťdňovej lehote, znamená to, že súd síce na podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie neprihliada, nemôže však opomenúť podanie takto mu doručené v listinnej podobe. Súd s takým podaním naloží rovnako ako s ostatnými podaniami, ktoré mu boli doručené, a posudzuje ho aj z hľadiska prípadného zachovania procesných lehôt. Súd preto následne skúmal, či sťažnosť doručená súdu v listinnej podobe dňa 02. 03. 2020 bola podaná včas.

18. Lehota na podanie sťažnosti je 15 dní od doručenia napadnutého uznesenia (§ 242 CSP). Súd v napadnutom rozhodnutí poučil oprávneného o možnosti podať sťažnosť a ako aj o lehote na je podanie. Lehota na podanie sťažnosti má charakter procesnej lehote. Charakteristickou črtou procesných lehôt je (na rozdiel od hmotnoprávných lehôt, ako bolo uvedené vyššie), že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehote nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je doručený posledný deň lehote osobne, alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

19. Napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené dňa 10. 02. 2020, ktorý deň je ako deň jeho doručenia povinnému vyznačený na elektronickej doručenke. Pätnásťdňová lehota na podanie sťažnosti povinnému uplynula dňa 25. 02. 2020, kedy najneskôr povinný mohol sťažnosť podať. Z podanej počiatky súd zistil, že oprávnený odoslal sťažnosť na poštovú prepravu až dňa 28. 02. 2020 a preto súd konštatuje, že sťažnosť bola podaná po uplynutí zákonnej lehote.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť nie je v zmysle ustanovení CSP zaradená do katalógu opravných prostriedkov, ale zákon ju vymedzuje ako prostriedok procesnej obrany proti uzneseniu súdu prvej inštancie (§ 239 CSP), procesným následkom oneskorene podanej sťažnosti je jej zamietnutie podľa § 250 ods. 1 CSP. Z uvedených dôvodov súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 zamietol bez toho, aby sa zaoberal jej vecným odôvodnením.

21. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnenému v tomto konaní ale žiadne trovy nevznikli, keďže súd sťažnosť povinného pre jej oneskorené podanie z dôvodu rýchlosti a hospodárnosti konania na vyjadrenie oprávnenému nezasielal. Civilný sporový poriadok ani Exekučný poriadok výslovne neriešia situáciu, ak účastníkovi konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP v spojení s čl. 18 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám

zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastníkovi v konaní žiadne trovy nevznikli, je na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Z uvedených dôvodov poukazujúc aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016 sťažnostný súd oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu súdu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto rozhodnutiu súdu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).